

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/120/2017
Identifikačné číslo spisu:	5115219356
Dátum vydania rozhodnutia:	11.10.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniela Sučanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:5115219356.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu O. P., bývajúceho v U., proti žalovanej O. Z., bývajúcej v W., zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Róbert Mendel, s.r.o., so sídlom v Bytči, Sidónie Sakalovej č. 190, o zaplatenie 100 000 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 40 C 312/2015, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 29. decembra 2016 sp. zn. 8 Co 370/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žilina rozsudkom z 15. júla 2016 č. k. 40 C 312/2015-44 uložil žalovanej povinnosť v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi 100 000 € so 6 % úrokom od 1. júla 2012 do zaplatenia a žalobcovi priznal nárok na náhradu zaplateného súdneho poplatku. V odôvodnení uviedol, že v konaní bolo preukázané, že žalobca na základe zmluvy o pôžičke z 3. apríla 2012 poskytol pôžičku v sume 100 000 € spoločnosti GBM systém, s.r.o., so sídlom v Žiline, Tvrdého č. 791, za ktorý záväzok prevzala ručenie žalovaná. Keďže dlžník ani žalovaná si napriek viacerým výzvam zo strany žalobcu záväzok nesplnili a poskytnutú pôžičku nevrátili, s poukazom na § 546 Občianskeho zákonníka žalobe voči žalovanej vyhovel. Žalovaná podala proti uvedenému rozsudku odvolanie.

2. Krajský súd v Žiline rozsudkom z 29. decembra 2016 sp. zn. 8 Co 370/2016 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. V celom rozsahu sa stotožnil so skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie ako i s jeho právnym posúdením veci.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná dovolanie s tým, že dovolanie je prípustné podľa ustanovenia § 420 písm. f/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). V dovolaní uviedla, že sudy porušili jej právo na spravodlivé súdne konanie, keď súd prvej inštancie pojednával na pojednávaní 15. júla 2016, na ktorom aj vyhlásil rozsudok, bez jej prítomnosti a neakceptoval jej ospravedlnenie z

pojednávania a žiadosť o jeho odročenie, a odvolací súd jej námietky v tomto smere uvedené v odvolaní pri svojom rozhodovaní nezohľadnil. Bola toho názoru, že súd prvej inštancie za stavu, že od účinnosti CSP (1. júla 2016), ktorý je v otázke možnosti odročenia pojednávania striktnější než dovtedy účinný Občiansky súdny poriadok, postupoval príliš formálne, v neprospech záujmov žalovanej, keď jej žiadosti o odročenie pojednávania nevyhovel. Navrhla preto, aby dovolací súd zrušil oba rozsudky súdov nižšej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolanie zamietnuť a uviedol, že žalovanou namietaný dovolací dôvod je nedôvodný a postup súdu prvej inštancie, keď nevyhovel žiadosti žalovanej o odročenie pojednávania je správny, nakoľko žalovaná ospravedlnenie z neúčasti na pojednávaní podala deň pred ním a počas konania mala dostatok času si zabezpečiť svoje zastúpenie advokátom.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP) a zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Dovolací súd je viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (viď § 428 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

7. V danom prípade dovolateľka uplatnila dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f/ CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné (proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí), ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7.1. Právo na spravodlivý súdny proces je jedným zo základných ľudských práv a do obsahu tohto práva patrí viacero samostatných subjektívnych práv a princípov. Podstatou tohto práva je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplyva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil s a ňou predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (viď napríklad rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

8. Dovolateľka tvrdí, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces tým, že súd prvej inštancie nevyhovel jej žiadosti o odročenie pojednávania. Právo na spravodlivý súdny proces sa týka konania súdov chápaného ako celok (toto právo je „výsledkové“). V súvislosti s tým najvyšší súd pripomína svoj záver vyjadrený už v judikáte R 13/1993, v zmysle ktorého „podmienka prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. nie je splnená, v prípade, že sa účastníkovi odňala možnosť konať pred súdom pre časť konania do takej miery, že účastník následne mohol uplatniť svoj vplyv na výsledok konania napr. tým, že mohol podať proti rozsudku, ktorý mu bol riadne doručený, odvolanie“. Tento záver je po 1. júli 2016 plne opodstatnený vo vzťahu k ustanoveniu § 420 písm. f/ CSP. V danom prípade vo svojom riadnom oprávnom prostriedku žalovaná, už v právnom zastúpení, využila možnosť uplatniť svoj vplyv na konanie, a to vyjadrením sa nielen k vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia, ale aj k v dovolaní tvrdeným procesným vadám. V nadväznosti na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky tiež konštatuje, že obsah dovolacích námietok uvádzaných žalovanou v dovolaní je totožný s jej odvolacími námietkami, pričom s týmito sa dostatočne v dôvodoch svojho rozhodnutia vysporiadal už odvolací súd.

9. Na podklade vyššie uvedeného dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie v danej veci smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

10. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3

veta druhá CSP).

11. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.